

Hieronder vindt u op pagina 1,2 en 3 de lezingen van de zondag, op pagina 4 – de uitleg van en bezinning op de lezingen zoals we dit kennen vanuit ‘Rondje lezingen’.

VIERENTWINTIGSTE ZONDAG DOOR HET JAAR

179 EERSTE LEZING *Sir., 27, 30-28, 7*

Vergeef uw naaste zijn onrecht: dan worden, wanneer gij erom bidt, uw eigen zonden kwijtgescholden.

Uit het boek Ecclesiasticus (Jezus Sirach)

- 30 Wrok en gramschap zijn iets afschuwelijks,
alleen een zondaar blijft ermee lopen.
- 1 Wie wraak neemt, zal de wraak van de Heer voelen:
de Heer zal zijn zonden nooit uit het oog verliezen.
- 2 Vergeef uw naaste zijn onrecht
dan worden, wanneer gij er om bidt,
uw eigen zonden kwijtgescholden.
- 3 Kan een mens,
die tegenover een medemens in zijn gramschap volhardt,
bij de Heer zijn heil komen zoeken?
- 4 Kan hij, die onverbiddelijk is voor zijn evenmens,
om vergeving bidden voor zijn eigen zonden?
- 5 Als iemand, die zelf maar een mens is,
in zijn wrok volhardt,
wie zal dan verzoening bewerken voor zijn zonden?
- 6 Denk aan het einde en houd op met haten ;
denk aan de ondergang en de dood
en houd u aan de geboden.
- 7 Denk aan de geboden
en koester geen wrok tegen uw naaste.
Denk aan het verbond van de Allerhoogste
en vergeef uw naaste zijn dwaling.

TUSSENZANG *Ps. 103 (102), 1-2, 3-4, 9-10, 11-12*

De Heer is barmhartig en welgezind,
lankmoedig en goedertieren.

Verheerlijk, mijn ziel, de Heer,
zijn heilige Naam uit het diepst van uw wezen

Verheerlijk, mijn ziel, de Heer,
vergeet zijn weldaden niet!

Hij is het die u uw schulden vergeeft,
die u geneest van uw kwalen.

Hij is het die u van de ondergang redt,
die u omringt met zijn gunst en erbarmen.

Hij blijft niet voortdurend verwijten maken,
Hij is niet voor eeuwig vertoornd.

Hij handelt met ons niet zoals wij verdienen,
vergelddt ons niet onze schuld.

Zo wijd als de hemel de aarde omspannt,
zo alomvattend is zijn erbarmen.

Zo ver als de afstand van oost tot west,
zo ver verdrijft Hij van ons de zonde.

180 TWEEDE LEZING *Rom., 14, 7-9*
Of wij leven of sterven, de Heer behoren wij toe.

Uit de brief van de heilige apostel Paulus
aan de christenen van Rome

Broeders en zusters,
7 Niemand van ons leeft voor zichzelf alleen,
niemand sterft voor zichzelf alleen.
8 Zolang wij leven, leven wij voor de Heer,
en sterven wij, dan sterven wij voor de Heer
of wij leven of sterven, Hem behoren wij toe.
9 Daarvoor is Christus gestorven en weer levend geworden
om Heer te zijn over doden en levenden.

ALLELUIA *Joh., 13, 34*

Alleluia.
Een nieuw gebod geef Ik u, zegt de Heer:
gij moet elkaar liefhebben, zoals Ik u heb liefgehad.
Alleluia.

181 EVANGELIE *Mt., 18, 21-35*

Neen, ik zeg u, vergeef niet tot zevenmaal toe maar tot zeventig maal zevenmaal.

Uit het heilig evangelie van onze Heer Jezus Christus
volgens Matteus

21 In die tijd kwam Petrus naar Jezus toe en sprak:

„Heer, als mijn broeder tegen mij misdoet,
hoe dikwijls moet ik hem dan vergeven?

„Tot zevenmaal toe?”

22 Jezus antwoordde hem:

„Neen, zeg Ik u, niet tot zevenmaal toe
maar tot zeventig maal zevenmaal.

23 „Daarom gelijkt het Rijk der hemelen op een koning
die rekening en verantwoording wilde vragen
aan zijn dienaren.

24 „Toen hij hiermee begon,
bracht men iemand bij hem
die tienduizend talenten schuldig was.

25 „Daar hij niets had om te betalen,
gaf de heer het bevel hem te verkopen
met vrouw en kinderen en al wat hij bezat
om zo de schuld te vereffenen.

26 „Maar de dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte:
Heer, heb geduld met mij en ik zal u alles betalen.

27 „De heer kreeg medelijden met die dienaar,
liet hem gaan en schold hem de geleende som kwijt.
28 „Maar toen die dienaar buiten kwam,
trof hij daar een andere dienaar
die hem honderd denariën schuldig was;
hij greep hem bij de keel en zei
Betaal wat je schuldig bent.
29 „De andere dienaar wierp zich voor hem neer en smeekte:
Heb geduld met mij en ik zal u betalen.
30 „Maar hij weigerde
en liet hem zelfs in de gevangenis zetten,
totdat hij zijn schuld betaald zou hebben.
31 „Toen nu de overige dienaars zagen wat er gebeurd was,
waren zij diep verontwaardigd
en gingen hun heer alles vertellen.
32 „Daarop liet de heer de dienaar roepen en sprak:
Jij, lelijke knecht, heel die schuld heb ik je kwijtgescholden,
omdat je mij erom gesmeekt hebt.
33 „Hadt jij dan ook geen medelijden moeten hebben
met je mededienaar,
zoals ik met jou medelijden heb gehad?
34 „En in toorn ontstoken,
leverde zijn heer hem over aan de beulen,
totdat hij zijn hele schuld betaald zou hebben.
35 „Zo zal ook mijn hemelse Vader met ieder van u handelen
die niet zijn broeder van harte vergiffenis schenkt."

Jaar A – Vierentwintigste zondag door het jaar – 13 september 2020

“...tot zevenmaal zeventig maal vergeven...” (Matteüs 18,22)

Inleiding

Vergeving is iets waar we met z'n allen vóór zijn. Totdat het gepraktiseerd moet worden. Dan zeggen we: bekijk het maar. Daarom bindt de heilige Schrift ons op het hart: praktiseer de vergeving, wees toch niet onverzoenlijk, anders zal God jou ook niet vergeven!

Eerste lezing: Sirach 27,30–28,7

Vergeven, waarom zou je? Misschien wel het meeste voor jezelf. Wrok en gramschap ontsieren je en verzuren je karakter. Stel je voor, dat God dezelfde houding had tegenover jou... ‘Denk aan...’ zo klinkt het vier keer aan het slot. ‘Denk aan het einde.’ Er komt een tijd dat vergeven niet meer kan. Wil je zó sterven, onverzoend en onverzoenlijk? Denk ook aan wat erna komt, het laatste oordeel. God zal alles recht zetten. In ons en in deze wereld. Het vuur van zijn liefde zal ons louteren. Ook dat is een reden om geen wrok te koesteren. ‘Wreek uzelf niet, geliefden, maar laat dat over aan Gods toorn, er staat immers geschreven: Mij komt de wraak toe, Ik zal vergelden, zegt de Heer’. (Romeinen 12,19)

Gebed: Heer, wek in mij de wil om te vergeven.

Vraag: Is vergeven hetzelfde als geen wrok koesteren?

Tweede lezing: Romeinen 14,7-9

Deze drie verzen zijn een pareltje. Ze komen uit een hoofdstuk dat verdraagzaamheid aanmoedigt. Echte verdraagzaamheid: iets van elkaar kunnen hebben, waar je je ook aan zou kunnen ergeren. Of waar je ook de spot mee zou kunnen drijven. Het gaat hier over verschillen in devoties. Maar wat je ook doet of laat, je doet of laat het voor de Heer. Laten we elkaars geweten respecteren, want: we leven voor God. Niemand leeft voor zichzelf...

Gebed: Heer, voor U leef ik, voor U is niets onbelangrijk of te klein.

Vraag: Neem ik mensen de maat in kleinigheden?

Evangelie: Matteüs 18,21-25

De man uit de gelijkenis komt net de biechtstoel uitlopen. Hem zijn tienduizend talent kwijtgescholden, een enorm vermogen. Nu zou je kunnen denken: maar ik heb toch bijna niets fout gedaan? Hoezo is mij veel vergeven? Hoezo, ‘door mijn grote schuld’? Als je jezelf afmeet aan criminelen, kun je denken bijna zonder zonden te zijn. Maar onze zonde is groot *in het licht van Gods liefde*. Hij omringt ons met zijn liefde, helpt ons van alle kanten, geeft ons Zichzelf. Zo kunnen wij fonteintjes van liefde en zonnetjes van barmhartigheid worden. Maar wat maken wij ervan? We leven vaak zuinigjes en koeltjes. Dus als we meten aan Gods liefde, is onze zonde groot. Zo lang je afmeet aan het algemeen fatsoen, heb je bijna geen vergeving nodig, denk je. Juist de heiligen waren zich altijd bewust van hun behoefte aan vergeving. De heilige pastoor van Ars zei: ‘Ik ben veel strafbaarder dan jullie! Schroom niet jullie zonden te belijden’. Het besef dat je leeft van goddelijke vergeving, is een bron van barmhartigheid. Zo kun je naast iedereen gaan staan. Zo vind je de moed om vergeving door te geven.

Gebed: Heer, groot is uw geduld met mij.

Stelling: Zonder berouw geen vergeving. Mee eens / oneens?